

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2752/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене „ББ Банка“, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 549/19 од 04.04.2019. године, на седници одржаној 25.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 549/19 од 04.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 549/19 од 04.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 673/18 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор месне ненадлежности Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули у парници по тужби тужиле против тужене, ради утврђења и исплате по основу стицања без основа. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништава одредба члана 2. тачка 1. подтачка 5. Уговора о кредиту за преузимање раније преузетих обавеза (рефинансирање) број .. од 18.08.2014.године, што је тужена дужна трпети и признати. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 5.200,00 динара са законском затезном каматом од 09.08.2015.године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати на име трошкова парничног поступка износ од 61.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 549/19 од 04.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично су усвојене и делимично одбијене жалба тужиле и тужене и пресуда Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 673/18 од 29.01.2019. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка на начин тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 52.800,00 динара до досуђених 61.800,00 динара са законском затезном каматом на ту разлику, док је у преосталом побијајућем усвајајућем делу

одлуке о главној ствари и преиначеном делу одлуке о трошковима поступка првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле и захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом, одлучено је захтеву за утврђење ништавости члана 2. тачка 1. подтачка 5. Уговора о кредиту, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиле, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба са захтевом за утврђење ништавости поднета је дана 15.03.2018. године и као вредност предмета спора означен је износ од 5.200,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**